

gratisterne havde taget deres ture, godt støttet af SF, og gratisterne var dengang Socialdemokratiet – virkelig var brug for nogen, der turde tage fat. Og vi erkender også, at der blev lavet en masse indgreb over for erhvervslivet, og alle måtte bære en masse.

Nu taler vi altså om en 7-årig periode med absolut og konstant fremgang, ikke kun på grund af Socialdemokratiets dygtighed, men altså især på grund af internationale konjunkturer, og så skal vi alligevel blive ved med at læsse øgede omkostninger over på de mindre selvstændige, som vi mener skal være lokomotivet. Det er totalt uopfindsomt, og vi er i en helt anden situation, end vi var i i 1982.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Men det var sådan set heller ikke min hensigt at starte en længere historisk diskussion, for der er jo mange ting, der ændrer sig over tiden. Det var bare udtrykket uopfindsomt, som jeg ikke syntes skulle have lov at stå alene. Og man kan godt måske medgive, at store dele af den borgerlige politik i 1980'erne var uopfindsom. Det vil jeg for så vidt ikke være uenig i.

Men altså jeg hørte den diskussion, der også var før, om, hvem der er fattige i det her samfund. Er det virkelig et alment indtryk, at selvstændige, private små arbejdsgivere er nogle af de fattigste, vi har i det her samfund?

Det er ikke mit indtryk. Det er mit indtryk, at en af konsekvenserne af den lange opgangsperiode faktisk er, at vi er ganske mange, der tjener ganske meget, og det her er vel et udtryk for, at flere forskellige skal være med til at bære læsset. Hvis man ikke vil være gratis, så er man nødt til at foreslå, at nogen skal være med til at betale for de forbedringer, der skal foregå, og her er så et konkret forslag, som vi støtter.

(Kort bemærkning).

Jens Heimbürger (KF):

Jeg vil gerne slå fast, at hr. Villy Søvndal og jeg garanteret er meget uenige, når jeg siger, at jeg mener rent faktisk, de selvstændige skal være velhavende, og de skal også beskattes godt.

Inge Refshauge (DF):

Ved det foregående lovforslag var min udmelding sådan lidt ja-nej. Jeg holdt en dør åben. Men det her lovforslag kan Dansk Folkeparti jo altså ikke støtte, bortset fra fleksibiliteten i barselorloven. Den kan vi støtte.

Men ellers vil vi ikke være med til at presse arbejdsgiverne yderligere med økonomiske tiltag. Dækningsprocenterne i forsikringsordningerne kræves forhøjet for mindre private arbejdsgivere og for selvstændige, der er sikret dagpenge. Statstilskuddet skal reduceres i disse forsikringsordninger. Samtidig vil der blive forlangt, at arbejdsgivernes forpligtelser til at udbetale sygedagpenge indtræder tidligere, nemlig efter 8 uger mod i dag 13 uger.

Vi er også i Dansk Folkeparti en lille smule bange for, hvordan det skal gå med det såkaldt rummelige arbejdsmarked, når vi indfører sådan noget.

Det er et lovforslag, der vil give staten en besparelse på 262,8 mio. næste år og fremover en besparelse på 263,7 mio. Vi kan ikke være med her, og vi vil ikke gøre de små erhvervsdrivendes situation værre, end den er i forvejen, og vi vil ikke levere besparelser til en finanslov, vi alligevel ikke er stuerene nok til at deltage i.

Det er typisk, at man endnu en gang vil vælte omkostningerne over på de mindre erhvervsdrivende her i landet, og så undrer man sig samtidig over, at igangsætterkulturen er for lille. Det er da rimelig nemt at forstå.

Dansk Folkeparti kan ikke støtte forslaget.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Selv om det fra Socialdemokratiets ordfører, fru Anne-Marie Meldgaard, blev nævnt, at man ikke skulle føre finanslovforhandlinger her i salen, er det vel stort set det, vi har beskæftiget os med løbende. Der vil jeg da sige med det samme, at jeg tror, CD har været med i de forlig, der har været lavet, og kan også godt bære det ansvar, det er at give og tage.

I det her forslag er der jo spørgsmålet omkring barselorloven, hvor man lukker op for, at man kan indrette sig, så det passer bedre til den enkelte familie. Det har vi ikke nogen problemer med.

En anden positiv ting i det er jo spørgsmålet om § 28-aftalerne, hvor jeg synes, at man kommer med noget meget meget fornuftigt, hvis man gerne vil have, at kronisk syge og invalide kommer på arbejdsmarkedet, uden at det giver for store problemer.

Men når jeg så har sagt det, bliver jeg også nødt til at sige, at en af de ting, man forsøger at gøre i folkeskolen og i gymnasierne, er jo at påvirke unge mennesker, sådan at de vender sig fra den her lønmodtagerkultur og over imod en selvstændighedskultur. Det er det, vi så gerne